

Heterotopii urbane: Bucureștiul interbelic

În termenii lui Michel Foucault din textele sale târzii, o *heterotopie* poate fi înțeleasă drept o suprapunere de locuri imaginare, dacă nu chiar o (con)fuziune de modele distincte, uneori divergente, placate asupra unui loc real sau acceptat ca atare. Bucureștiul interbelic reprezentat în textele lui Mircea Eliade ne oferă un caz în speță în această privință, în măsura în care lasă la vedere unele dintre semnalmentele-cheie ale unei heterotopii. La fel ca un „*espace autre*” foucauldian, spațiul urban bucureștean presupune o înțelegere particulară a timpului, care convertește cronologia într-o anacronie paradigmatică. Pe de altă parte, asemeni oricărei heterotopii, Bucureștiul lui Eliade este o urbe palimpsest, unde coexistă eficient și funcțional straturi reale și imaginare eteroclite.